

Plan wynikowy z religii dla klasy V szkoły podstawowej

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy szukają prawdy”

zgodnego z programem nauczania „Przez prawdę, dobro i piękno zdobywamy świętość” nr AZ-2-02/20

I. Szukam prawdy

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
1. Szczęśliwi, którzy szukają prawdy	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie osoby Jezusa jako fundamentu życia oraz źródła szczęścia. – Kształtowanie umiejętności podejmowania właściwych decyzji i ich oceny z perspektywy czasu. 	Przypowieść o domu na skale (Łk 6,47-49). Jezus fundamentem życia. Szczęście jako owoc dokonywania właściwych wyborów.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia wartości, które pomagają osiągnąć prawdziwe szczęście, • charakteryzuje pseudowartości proponowane przez współczesny świat, • podaje przykłady przewodników, którzy pomagają odróżnić wartości od pseudowartości, • uzasadnia, że pójście za prawdą wymaga nieustannego podejmowania wyborów. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje przypowieść o domu na skale, • wyjaśnia znaczenie porównań: dom, kopanie fundamentu, skała, ziemia, powódź, • uzasadnia, że budowanie własnego życia wymaga długofalowej pracy nad sobą. 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje wysiłek budowania własnego życia z Jezusem, • dokonuje oceny własnych decyzji z perspektywy czasu.
2. Jak powiedzieć Bogu „tak”?	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z prawdą o bezwarunkowej miłości Boga. – Kształtowanie postawy otwarcia na Bożą miłość. 	Bezwarunkowa miłość Boga do człowieka. Teksty biblijne o miłości Boga oraz perykopa o zwiastowaniu. Postawa Maryi wzorem otwarcia się na miłość Boga.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia, co jest dla niego ważne, • podaje prawdę, że Bóg kocha miłością bezwarunkową, • podaje przykłady działania kochającego Boga w swoim życiu, • formułuje własną modlitwę dziękczynną za miłość okazywaną przez Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje biblijną perykopę o zwiastowaniu, • wyjaśnia, na czym polega miłość bezwarunkowa, • uzasadnia, że poszukiwanie Boga oznacza otwarcie się na Jego Miłość (jak Maryja). 	<ul style="list-style-type: none"> • akceptuje bezwarunkową miłość Boga, na którą wystarczy się otworzyć.
3. Droga, którą mam do przebycia	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że człowiek jest grzeszny i potrzebuje zbawienia od Boga. – Motywowanie do uznania własnej grzeszności i konfrontacji własnych sądów z rzeczywistością. 	Grzeszność człowieka i potrzeba zbawienia. Jezus Zbawiciel człowieka. Teksty biblijne o grzechu człowieka i Bożym przebaczeniu. Perykopa o uzdrowieniu paralityka.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje teksty biblijne mówiące o powszechności grzechu, • wskazuje na Jezusa jako Zbawiciela, który wyzwala z niewoli grzechu, • uzasadnia, że o własnych siłach człowiek nie jest w stanie wyzwolić się z grzechu i potrzebuje Bożej pomocy. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości, • interpretuje biblijną perykopę o uzdrowieniu paralityka (Mt 9,1-8). 	<ul style="list-style-type: none"> • uznaje własną grzeszność, • dąży do lepszego poznania siebie, konfrontując własny obraz samego siebie z tym, jak postrzegają go inni.

4. Co w życiu liczy się najbardziej?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wpływu czystości duszy na relacje z innymi ludźmi. – Budzenie pragnienia budowania dobrych relacji z ludźmi, opartych na przyjaźni z Jezusem. 	<p>Perykopa o Zacheuszu (Łk 19,1-10). Akt oddania życia Jezusowi. Wartości w życiu człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najważniejsze wartości w życiu człowieka, • określa, jaki ideał siebie chciałby osiągnąć, który będzie podobał się Panu Bogu, • podaje prawdę, że stan duszy człowieka wpływa na jego relacje z otoczeniem, • uzasadnia, że warto poszukiwać Jezusa pomimo swojej grzeszności. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje biblijną perykopę o Zacheuszu (Łk 19,1-10), • charakteryzuje konsekwencje zaproszenia Jezusa do swego serca (życia). 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje decyzję zaproszenia Jezusa do swego życia, • dba o dobre relacje z rodziną i w grupie koleżeńskiej.
5. Szczęśliwi, którzy szukają Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości szukania Jezusa i odnajdywania Go w swoim życiu. – Kształtowanie troski o więź z Jezusem poprzez modlitwę. 	<p>Perykopa o dwunastoletnim Jezusie w świątyni (Łk 2,41-50). Życie człowieka jako ciągle poszukiwanie Boga. Modlitwa jako spotkanie i dialog z Bogiem.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje treść perykopy o dwunastoletnim Jezusie w świątyni, • podaje przykłady gubienia i odnajdywania Boga w życiu chrześcijanina, • definiuje modlitwę jako spotkanie i dialog z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje życie człowieka jako ciągle poszukiwanie Boga, • uzasadnia, dlaczego Boga (Jezusa) trzeba nieustannie szukać. 	<ul style="list-style-type: none"> • identyfikuje się z Maryją (lub Józefem) w ich szukaniu Jezusa, • wyraża troskę o „sprawy Boże” w swoim życiu (modlitwa, sakramenty).
6. Królestwo niebieskie jest pośród nas. przypowieści o chwaście i o siewie	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z przesłaniem przypowieści o chwaście i o siewie. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własne zbawienie oraz troski o nawrócenie. 	<p>Przypowieści o chwaście i o siewie (Mt 13,24-30.36-43.47-50). Rzeczy ostateczne człowieka. Przygotowanie się na ponowne przyjście Jezusa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • – podaje prawdę, że siłą, która pociąga ludzi do dobra, jest miłość Jezusa, • podaje, czego symbolem jest siewca, ziarno, chwast, żniwo, połów i sieć, • wymienia rzeczy ostateczne człowieka, • podaje definicję piekła i nieba oraz wyjaśnia, czym są, • wyjaśnia, na czym będzie polegał sąd ostateczny i szczegółowy. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada przypowieści o chwaście i o siewie, • wyjaśnia, dlaczego Bóg pozwala żyć obok siebie ludziom dobrym i złym, • podaje argumenty, że pseudonaukowe przepowiednie i zapowiedzi końca świata są sprzeczne z chrześcijaństwem. 	<ul style="list-style-type: none"> • wytrwale znosi cierpienie spowodowanego przez zło, • prawidłowo reaguje na niewłaściwe zachowania bliskich osób, • przygotowuje się na ponowne przyjście Jezusa.

II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
7. Biblia księga spotkania z Bogiem	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Biblii jako księgi, w której spotykamy Boga. – Kształtowanie postawy otwartości na słowo Boże. 	Biblia księgą, w której spotykamy Boga. Objawienie, natchnienie biblijne.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Biblia zawiera słowo kochającego Boga, który chce się z nami spotykać, • wyjaśnia pojęcia: objawienie, natchnienie biblijne, • wyjaśnia, czym jest Pismo Święte. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady znanych ludzi oraz biblijnych bohaterów, którzy spotkali się z Bogiem, • uzasadnia, że czytając Pismo Święte, możemy doświadczyć spotkania z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy, że czytając Pismo Święte, spotyka się z Bogiem, • podejmuje samodzielną lekturę Pisma Świętego lub Biblii w wydaniu dla młodych.
8. Jak odkrywać prawdę biblijnych opowieści?	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z podstawowymi zasadami czytania i rozumienia tekstów biblijnych. – Budzenie pragnienia czytania Pisma Świętego i kształtowanie umiejętności posługiwania się nim. 	Podstawowe zasady czytania i rozumienia tekstów biblijnych. Wybrane rodzaje i gatunki literackie w Biblii. Posługiwanie się Pismem Świętym.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia księgi Starego i Nowego Testamentu oraz podaje ich skróty i sposób ich zapisu, • uzasadnia potrzebę czytania Pisma Świętego i wyjaśniania jego tekstów, • potrafi odróżnić w zapisie księgę, rozdział, werset, • odszukuje w Piśmie Świętym wskazany fragment. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozróżnia wybrane rodzaje i gatunki literackie w Biblii, • podaje cechy wybranych gatunków literackich (teksty mądrościowe i opisujące działanie Boga), • podaje przykłady tekstów biblijnych, które można rozumieć dosłownie i jako pouczające opowiadania. 	<ul style="list-style-type: none"> • czyta Pismo Święte, posługując się kościelnymi zasadami interpretacji tekstów.
9. Kto stworzył dinozaury? Bóg Stwórca świata	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie biblijnej prawdy o stworzeniu w relacji do osiągnięć nauk przyrodniczych. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za stworzony świat oraz krytycznej oceny teorii i hipotez naukowych. 	Poemat o stworzeniu świata. Teoria ewolucji. Relacje między biblijną nauką o stworzeniu a osiągnięciami nauk przyrodniczych.	<ul style="list-style-type: none"> • omawia, co to znaczy „stworzyć”, „tworzyć”, • omawia założenia teorii ewolucji, • podaje prawdę, że biblijna nauka o stworzeniu nie przeczy teorii ewolucji, • wyjaśnia relacje między biblijną nauką o stworzeniu a osiągnięciami nauk przyrodniczych. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje teksty biblijne mówiące o stworzeniu świata, • wyjaśnia, że obserwując świat można dostrzec mądrość i wielkość Boga, • podaje przykłady niewłaściwej interpretacji tekstu o stworzeniu świata. 	<ul style="list-style-type: none"> • dziękuje Bogu za świat i jego piękno, • krytycznie odnosi się do teorii i hipotez dotyczących powstania świata.
10. Moje drzewo rodowe, czyli kto pochodzi od małpy, a kto od Adama i Ewy?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że człowiek jest obrazem Boga. – Kształtowanie postawy wdzięczności za dar życia i podobieństwo do Boga. 	Biblijny opis stworzenia człowieka. Człowiek obrazem Boga. Stworzenie człowieka a ewolucja.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że człowiek jest najdoskonalszym ze stworzeń, • określa, że każdy człowiek rodzi się jako kobieta lub mężczyzna, • wymienia zadania, jakie Bóg przekazał człowiekowi, • wyjaśnia, że źródłem godności człowieka jest jego podobieństwo do Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o stworzeniu człowieka, • omawia stanowisko Kościoła na temat teorii pochodzenia człowieka od małpy, • prezentuje swoje drzewo rodowe. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność Bogu za dar życia i rodziców.

11. Komu służą Aniołowie?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy o aniołach, istotach duchowych stworzonych przez Boga. – Kształtowanie postawy otwartości na obecność aniołów. 	<p>Stworzenie aniołów, ich istota i zadania. Szatan, pokusy i ich pokonywanie z Jezusem.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: „anioł”, szatan. „zbuntowany anioł”, • podaje prawdę, że aniołowie zostali stworzeni przez Boga, • wymienia zadania aniołów. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polegał bunt aniołów wobec Boga, • podaje i omawia sytuacje, w których zwracamy się do aniołów o pomoc. 	<ul style="list-style-type: none"> • w modlitwie prosi aniołów o pomoc.
12. Dlaczego trzeba było opuścić Eden?	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat przesłania biblijnego opisu o grzechu pierworodnym. – Ukazanie przesłania Protoewangelii. – Kształtowanie postawy akceptacji i pokory wobec Bożych praw. 	<p>Biblijny opis grzechu pierwszych rodziców. Protoewangelia. Skutki grzechu pierworodnego w życiu człowieka. Grzechy główne i cnoty.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że przyczyną grzechu pierwszych rodziców było nieposłuszeństwo, • charakteryzuje istotę grzechu pierworodnego, • wymienia i omawia skutki grzechu pierworodnego w życiu człowieka, • wyjaśnia, na czym polega wolna wola, • wyjaśnia, że grzechy główne są źródłem innych grzechów. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o grzechu pierworodnym i o obietnicy zbawienia, • wyjaśnia wybrane symbole w biblijnym opisie grzechu pierworodnego i Protoewangelii, • opisuje sposób działania szatana (węża). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża pragnienie posłuszeństwa Bogu w codziennym życiu, • życiem według cnót pokonuje skłonności do grzechu.
13. Dlaczego podziwiać a nie zazdrościć? Kain i Abel	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że grzech niszczy więzy między ludźmi. – Kształtowanie postawy przeproszenia i przyjaźni. 	<p>Biblijne opowiadanie o Kainie i Ablu (Rdz 4,2b-15). Konsekwencje grzechu. Sakrament pokuty i pojednania drogą powrotu do Boga i ludzi.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia konsekwencje grzechu, • podaje, że drogą powrotu do przyjaźni Boga i ludzi jest przeproszenie, • wskazuje owoce sakramentu pokuty i pojednania, • uzasadnia, dlaczego należy systematycznie przystępować do sakramentu pokuty i pojednania. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje biblijne opowiadanie o Kainie i Ablu, • na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń między ludźmi, • wskazuje biblijne podstawy sakramentu pokuty, • wyjaśnia teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża chęć przeproszenia innych za przykrości im wyrządzone, • angażuje się w budowanie przyjaźni z bliskimi.
14. Jak ocalić najbliższych? Noe	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy o Bożej sprawiedliwości. – Kształtowanie postawy posłuszeństwa Bogu i troski o bliskich. 	<p>Biblijne opowiadania o potopie (Rdz 6,5-9.17). Prawda wiary o Bożej sprawiedliwości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego Bóg ocalił Noego od potopu, • mówi z pamięci prawdę wiary o Bożej sprawiedliwości, • uzasadnia potrzebę troski o swoją rodzinę. 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje biblijne opowiadanie o potopie (Rdz 6,5-9.17), • wyjaśnia, co znaczy być człowiekiem prawym. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność Bogu za pomoc w dążeniu do dobra, • wyraża pragnienie życia w zgodzie z Bogiem i ludźmi, • buduje wspólnotę z Bogiem i ludźmi.

15. Zyski i straty budowniczych. wieża Babel	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przesłania biblijnego opisu budowy wieży Babel. – Budzenie pragnienia życia w zgodzie z Bogiem i ludźmi. 	<p>Biblijny opis budowy wieży Babel (Rdz 11,1-9). Grzechy przeciw pierwszemu przykazaniu. Współpraca z łaską Bożą.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia symbolikę wieży Babel, • podaje prawdę, że Bóg sprzeciwia się ludzkiej pysze, • wymienia grzechy przeciw pierwszemu przykazaniu (ateizm, niewiara, zwątpienie, agnostycyzm), • określa, że egoizm i pycha są przyczyną konfliktów między ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: ateizm, niewiara, zwątpienie, agnostycyzm, • uzasadnia, że człowiek rozwija się i czyni dobro wtedy, gdy szanuje Boże prawo, • uzasadnia, że potrzebujemy łaski Bożej, by żyć i pracować w jedności z innymi ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> • umiejętnie wypowiada własne sądy, by nie doprowadzić do konfliktów, • przyjmuje postawę szacunku wobec osób mających inne zdanie.
--	--	--	--	--	--

III. Historia zbawienia: Patriarchowie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
16. Wyjdź ze swej ziemi. Abraham	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie postaci Abrahama jako tego, który zaufał Bogu i doświadczył spełnienia się Jego obietnic. – Kształtowanie postawy wiary i nadziei w Bożą obecność w naszym życiu. 	<p>Rola Abrahama w historii zbawienia. Wierność Boga wobec człowieka. Wiara jako dar. Cechy wiary.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postać Abrahama i wyjaśnia, dlaczego nazywamy go „ojcem wierzących”, • wyjaśnia pojęcie „patriarcha”, • wyjaśnia, że od Abrahama wziął początek naród wybrany, • podaje prawdę, że wiara jest darem Boga i wymienia jej cechy, • omawia, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i chce stale przebywać w naszym życiu, 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym, • określa miejsce Abrahama w historii zbawienia, • wyjaśnia, że wiara polega na wyjściu poza granicę tego, co jest dla człowieka logiczne i zrozumiałe. 	<ul style="list-style-type: none"> • umacnia swoją wiarę przez szczerą modlitwę, • wierzy w spełnienie obietnicy nieba otrzymanej na chrzcie.
17. Ojczy, a gdzie jest baranek? Izaak	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przesłania biblijnej perykopy o ofierze Abrahama. – Wzmocnienie zaufania i wiary w Bożą miłość, w to, że Bóg chce naszego dobra w każdej sytuacji. 	<p>Biblijny opis ofiary Abrahama (Rdz 22,1-19). Izaak figurą Jezusa. Owoce wiary.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, że Izaak był umiłowanym synem Abrahama, • omawia tekst biblijny o ofierze Abrahama (Rdz 22,1-19), • wymienia owoce heroicznej wiary Abrahama. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia sens próby wiary Abrahama, • charakteryzuje postawę Abrahama wobec Boga w sytuacji próby, • – uzasadnia typiczne podobieństwo Izaaka do Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega Bożą miłość w sytuacjach trudnych, • w ufnej modlitwie powierza Bogu swoje problemy.

18. Jak masz na imię: Jakub czy Izrael?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że Bóg oczekuje przemiany człowieka i ją wspiera. – Kształtowanie postawy ciągłej pracy nad sobą. 	<p>Historia przemiany biblijnego Jakuba- Izraela (Rdz 32,25-32).</p> <p>Cnoty Boskie i kardynalne.</p> <p>Imię chrześcijańskie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: błogosławieństwo, cnoty Boskie i kardynalne, • podaje przykłady działań Boga, które pomagają człowiekowi przemienić się na lepsze, • podaje fakt, że synowie Jakuba dali początek dwunastu pokoleniom narodu Izraela, • uzasadnia, że cnoty kształtują charakter człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia okoliczności zmiany imienia Jakuba na Izrael, • wyjaśnia biblijne znaczenie zmiany imienia, • uzasadnia konieczność samodyscypliny i pracy nad sobą. 	<ul style="list-style-type: none"> • wytrwale pracuje nad sobą, • w chwilach zmagania ze sobą prosi Boga o pomoc i błogosławieństwo.
19. Stał się narzędziem Boga. Józef egipski	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie opieki Bożej wobec Izraelitów przez historię Józefa egipskiego. – Kształtowanie postawy zaufania Bogu w trudnych sytuacjach. 	<p>Historia Józefa egipskiego.</p> <p>Boże plany wobec człowieka.</p> <p>Zaufanie Bogu w trudnych sytuacjach.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o sprzedaniu Józefa (syna Jakuba) przez jego braci, • charakteryzuje rolę Józefa na dworze faraona, • wyjaśnia, dlaczego Izraelici w Egipcie stali się niewolnikami, • uzasadnia, dlaczego warto ufać Bogu w trudnych sytuacjach, • podaje przykłady trudnych sytuacji, z których Bóg wyprowadził dobro. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia powody osiedlania się Izraelitów w Egipcie, • podaje przykłady prześladowania wobec Izraelitów w Egipcie oraz antysemityzmu • wobec współczesnych wyznawców judaizmu, • uzasadnia, że antysemityzm jest grzechem. 	<ul style="list-style-type: none"> • ufa Bogu i bez buntu przyjmuje trudne sytuacje w życiu, • przebacza doświadczane krzywdy, • okazuje szacunek wobec przedstawicieli judaizmu.
20. Wyjście z niewoli. Mojżesz	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie religijnego znaczenia wyjścia Izraelitów z niewoli egipskiej. – Motywowanie do współdziałania z Bożą łaską w wychodzeniu z różnych niewoli. 	<p>Niewola egipska. Pascha. Przejście przez Morze Czerwone.</p> <p>Baranek złożony w ofierze przez Izraelitów</p> <p>zapowiedzią Jezusa.</p> <p>Pomoc Boża w pokonaniu zniewoleń człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Izraelici w niewoli prosili Boga o pomoc, • opowiada o powołania Mojżesza, • wymienia zjawiska, którymi posłużył się Bóg, karząc Egipcjan, • podaje prawdę, że krew baranka uratowała Izraelitów przed śmiercią, • opowiada o interwencji Boga podczas przejścia przez Morze Czerwone, • podaje prawdę, że Jezus jest prawdziwym Barankiem Paschalnym, • charakteryzuje zniewolenia współczesnego człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia sytuację Izraelitów w Egipcie, • wyjaśnia pojęcie „Pascha” oraz na czym polegała Pascha Izraelitów, • wyjaśnia słowa kapłana: „Oto Baranek Boży...” oraz słowa modlitwy: „Baranku Boży...”, • uzasadnia, że krew Jezusa ratuje Jego wyznawców przed śmiercią wieczną. 	<ul style="list-style-type: none"> • z ufnością prosi Jezusa o pomoc w wyjściu ze zniewoleń, • wierzy, że Bóg przychodzi z pomocą czasem w nieoczekiwany sposób.

<p>21. Trudna podróż. Wędrowka narodu wybranego przez pustynię</p>	<p>– Ukazanie wydarzeń podczas wędrowki narodu wybranego jako Bożych interwencji. – Kształtowanie postawy zaufania Bogu w trudnych sytuacjach oraz wiary w Jego pomoc.</p>	<p>Wybrane wydarzenia z wędrowki do Ziemi Obiecanej. Symbolika manny, wody ze skały i węża miedzianego. Zaufanie Bogu w trudnych sytuacjach oraz wiara w Jego pomoc.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o wybranych wydarzeniach z wędrowki Izraelitów przez pustynię, • opisuje reakcję Izraelitów na trudy wędrowki przez pustynię, • uzasadnia, że manna z nieba jest zapowiedzią Eucharystii, • podaje prawdę, że śmierć Izraelitów spowodowana przez jadowite węże była karą za grzech niewierności, • omawia symbolikę węża miedzianego umieszczonego na palu, • podaje, kiedy i w jaki sposób oddajemy cześć krzyżowi. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że woda ze skały i manna, wąż miedziany były znakiem troski Boga o naród wybrany, • podaje przykłady doświadczania opieki Boga w sferze materialnej i duchowej, • formułuje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę i dar Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> • zwraca się do Boga z prośbą o pomoc w sytuacjach trudnych, • wyraża szacunek i cześć wobec krzyża, który jest ratunkiem dla człowieka.
<p>22. Umowa wyryta na kamiennych tablicach. Przymierze na Synaju</p>	<p>– Ukazanie przymierza na Synaju jako umowy między Bogiem, a narodem wybranym. – Kształtowanie postawy wierności Bogu i danym obietnicom.</p>	<p>Przymierze na Synaju umową między Bogiem a narodem wybranym. Odnowienie Przymierza przez Izraelitów po wodzą Jozuego. Dekalog. Wierność Bożym obietnicom.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o przymierzu na górze Synaj, • definiuje pojęcia: przymierze, dekalog, • wyjaśnia słowa wstępu do Dekalogu, • omawia rolę Mojżesza i Jozuego jako mediatora między Bogiem a narodem, • opowiada o odnowieniu przymierza przez naród wybrany z inicjatywy Jozuego, • uzasadnia, że przesłanie przykazań Bożych jest ponadczasowe. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polegały zobowiązania Boga i Izraelitów w przymierzu, • wyjaśnia, dlaczego tablice z Dekalogiem nazwane są tablicami Świadectwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się słowami Dekalogu, • stara się być wierny obietnicom danym Bogu, • wypełnia Boże przykazania.
<p>23. Boże kryteria wyboru ludzi. Gedeon</p>	<p>– Ukazanie postaci Gedeona oraz przedstawienie prawdy, że Bóg wywyższa pokornych. – Kształtowanie postawy pokory i współdziałania w wypełnianiu Bożego planu.</p>	<p>Powołanie i misja Gedeona (Sdz 6–8). Boże kryteria powołania człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • określa, że sędziowie byli przywódcami Izraelitów, powołanymi przez Boga, • by wyzwolić ich z ucisku nieprzyjaciół, • opowiada o powołaniu Gedeona oraz formowaniu jego armii, • uzasadnia, że każdy ma jakieś zadanie wyznaczone mu przez Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, kim byli Madianici, • charakteryzuje postawę Gedeona wobec Boga, • charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • poszukuje woli Bożej w sytuacjach, których nie rozumie, • potrafi rozpoznać własne słabości i ograniczenia, • zwraca się do Boga z ufną prośbą o pomoc w pokonaniu swych słabości.

24. Korzystanie z Bożej mocy. Samson	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli Samsona w historii Izraela. – Budzenie wiary w duchową moc, jaką otrzymujemy od Boga. 	Samson sędzią Izraela (Sdz 13–16). Sakramenty jako źródła Bożej mocy.	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść opowiadania o Samsonie (Sdz 13–16), • określa, że Samson był jednym z sędziów i walczył z Filistynami, • wyjaśnia związek niezwyklej mocy Samsona ze ślubami złożonymi Bogu, • wymienia źródła duchowej mocy człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Bóg udziela nam swej mocy do walki ze złem, • podaje przykłady „duchowych mocarzy”, • określa warunki korzystania z mocy Bożej. 	<ul style="list-style-type: none"> • prosi Boga o duchową moc potrzebną do walki ze złem.
25. Jak słuchać Boga? Samuel	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie powołania Samuela oraz zadań, które Bóg mu wyznaczył. – Kształtowanie gotowości służenia Bogu. 	Powołanie Samuela i jego zadania (1 Sm 3,1-19). Posłuszeństwo wobec Boga. Odkrywanie własnego powołania.	<ul style="list-style-type: none"> • określa, czym jest powołanie, • opowiada o powołaniu Samuela (1 Sm 3,1-19), • wymienia, do czego Bóg nas powołuje. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to był przybytek Pański, • charakteryzuje postawę Samuela wobec zadań wyznaczonych mu przez Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje posłuszeństwo wobec rodziców, nauczycieli, wychowawców, • sumiennie wypełnia swoje obowiązki w domu i w szkole.

IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: chrzest, Eucharystia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
26. Pierwszy z sakramentów	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione ukazanie obrzędów sakramentu chrztu oraz jego znaczenia dla dalszego życia. – Rozwijanie świadomości sakramentu chrztu jako procesu. 	Obrzędy sakramentu chrztu. Wdzięczności Bogu, rodzicom i chrzestnym za chrzest.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, czym jest sakrament chrztu świętego, • mówi z pamięci formułę udzielania chrztu, • wymienia obrzędy wyjaśniające chrzest, • wyjaśnia, na czym polega udział w misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej, • podaje datę swojego chrztu. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega nowe życie otrzymane na chrzcie, • wyjaśnia symbolikę obrzędów chrztu, • interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do chrztu, • potrafi zademonstrować sposób udzielenia chrztu w nagłym wypadku. 	<ul style="list-style-type: none"> • wypełnia zobowiązania wynikające z przyjęcia chrztu, • prezentuje postawę wdzięczności Bogu, rodzicom i chrzestnym za chrzest, • stara się podtrzymywać swą więź z Chrystusem.
27. Jak spotkać żywego Jezusa? Obowiązek, ale i przywilej udziału we Mszy Świętej	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat istoty liturgii Kościoła i sposobów obecności w niej Chrystusa. – Uwrażliwienie na obecność Chrystusa w liturgii i zachęcenie do czynnego w niej udziału. 	Liturgia Kościoła. Główne części Mszy Świętej. Sposoby obecności Chrystusa w liturgii.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia główne części Mszy Świętej, • wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, • podaje przykłady ludzi, dla których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością. 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie liturgii Kościoła, • charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii, • uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa • Zmartwychwstałego. 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej, • wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem przez świadome i czynne • uczestnictwo w liturgii Kościoła.

<p>28. Z kim rozmawiam w kościele? Liturgia słowa</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat liturgii jako dialogu Boga z człowiekiem. – Kształtowanie postawy otwartości na słowo Boże. 	<p>Liturgia słowa jako dialog Boga z człowiekiem. Elementy liturgii słowa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i omawia elementy liturgii słowa, • omawia sposoby odpowiedzi człowieka na słowo Boże, • układa wezwania modlitwy wiernych. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem, • omawia, co zawiera i do czego służy lekcjonarz, • uzasadnia, że czytane i rozważane podczas liturgii teksty biblijne są kierowanym do nas słowem Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • z szacunkiem i uwagą słucha słowa Bożego, • angażuje się w przygotowanie komentarzy, czytań, modlitwy wiernych, • wyraża gotowość odpowiedzi na słowo Boże w swoim życiu.
<p>29. „Oto wielka tajemnica wiary”. Eucharystia w centrum liturgii i życia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione ukazanie Eucharystii jako centrum liturgii i życia chrześcijanina. – Motywowanie do świadomego i głębokiego przeżywania liturgii eucharystycznej. 	<p>Eucharystia jako centrum liturgii i życia chrześcijanina. Liturgia eucharystyczna.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i omawia elementy liturgii eucharystycznej, • podaje, że są cztery modlitwy eucharystyczne, • wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej, • mówi z pamięci słowa konsekracji, • charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Jezusem. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej, • wykazuje, że Msza Święta jest uobecnieniem ofiary krzyżowej Jezusa, • wyjaśnia treść czterech aklamacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • z wiarą przyjmuje fakt przemiany chleba i wina w Ciało i Krew jako tajemnicę, • wyraża troskę o potrzeby wspólnoty Kościoła, • czynnie angażuje się w przygotowanie i przebieg liturgii Mszy Świętej.
<p>30. Kiedy klękać, a kiedy siadać? Znaki, symbole, postawy liturgiczne</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione ukazanie wymowy znaków, symboli i postaw liturgicznych. – Kształtowanie postawy świadomego i zaangażowanego uczestnictwa w liturgii. 	<p>Postawy, znaki i symbole liturgiczne. Świadome i zaangażowane uczestnictwo w liturgii.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia treść przypowieści o dwóch synach (Mt 21,28-32), • wymienia podstawowe postawy, znaki i symbole liturgiczne, • uzasadnia, że postawa zewnętrzna powinna wyrażać wewnętrzną więź z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje znaki, symbole liturgiczne oraz postawy występujące podczas liturgii, • przyporządkowuje wybrane znaki, symbole i postawy liturgiczne do odpowiednich momentów Mszy Świętej. 	<ul style="list-style-type: none"> • czynnie uczestniczy w liturgii, • wyraża postawę szczerości w relacji z Bogiem i z drugim człowiekiem, • okazuje należyłą cześć przedmiotom kultu religijnego.
<p>31. Być światłem i solą. Sakramentalia w życiu chrześcijanina</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie różnorodności form liturgii Kościoła. – Motywowanie do dawania świadectwa wiary przez udział w różnych formach liturgii Kościoła. 	<p>Różne formy liturgii Kościoła. Sakramentalia. Sól ziemi i światło świata (Mt 5,13-16).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym są sakramentalia, • rozpoznaje i wyjaśnia chrześcijańską wartość wybranych sakramentaliów, • uzasadnia, że przyjmowanie sakramentaliów wynika z miłości do Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy liturgii Kościoła, • uzasadnia, że do życia prawdziwie chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem. 	<ul style="list-style-type: none"> • daje świadectwo wiary przez przyjmowanie sakramentaliów.

32. Pozdrowienie chrześcijańskie wyrazem mojej wiary	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie genezy, form i znaczenia chrześcijańskich pozdrowień. – Zachęcenie do używania chrześcijańskich pozdrowień jako wyrazu religijności i świadczenia o Chrystusie wobec innych. 	Biblijne pozdrowienie pierwszych chrześcijan. Pozdrowienia chrześcijańskie.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia pozdrowienia chrześcijańskie, • podaje prawdę, że pozdrowienia chrześcijańskie powstały jako wyraz wiary, • podaje przykłady biblijnych pozdrowień chrześcijańskich • wyjaśnia znaczenie pozdrowień chrześcijańskich. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że pozdrowienia chrześcijańskie są wyrazem szacunku wobec pozdrawianej osoby oraz przekonań religijnych, • wyjaśnia, dlaczego pozdrowienie chrześcijańskie łączy się z życzeniem Bożego błogosławieństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • pozdrawia po chrześcijańsku kapłanów, siostry zakonne, katechetów i bliskich.
--	--	---	---	---	---

V. Moja codzienność

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
33. To moje życie – sam o sobie decyduję	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie konieczności stosowania zasad w podejmowaniu odpowiedzialnych wyborów. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za podejmowane wybory na różnych etapach życia. 	Perykopa biblijna o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31). Odpowiedzialność za podejmowane wybory.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje kryteria, według których chce kształtować swoje życie, • podaje, za kogo jest odpowiedzialny teraz i w przyszłości, • wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu właściwych decyzji. • uzasadnia, dlaczego jego obecny rozwój ma wpływ na jego przyszłość. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę biblijną o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31), • charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej, dorosłym życiu oraz w wieczności. 	<ul style="list-style-type: none"> • akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych, • podejmując decyzje, zwraca uwagę na ich konsekwencje.
34. Zasady bezpieczeństwa duchowego w moim życiu	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiadomości o zasadach moralnych zawartych w przykazaniach Bożych I–III. – Kształtowanie wewnętrznego przekonania o słuszności oddawania czci Bogu. 	Prawo Boże. Przykazania I–III. Wykroczenia przeciw wierze.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „prawo Boże”, • omawia, czym są przykazania, • wymienia obowiązki wobec Boga wynikające z Bożych przykazań, • podaje przykłady wykroczeń przeciw wierze i Bożej czci (błuznierstwo, nieuczciwość, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość i potrzebę oddawania czci Bogu, • charakteryzuje konsekwencje wykroczeń przeciw przykazaniom I–III. 	<ul style="list-style-type: none"> • stawia Pana Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu, • szanuje imię Boga i nie nadużywa go, • wyraża postawę ekspiacji za grzechy przeciw wierze.

35. Tajemnica szczęśliwego życia – Udana relacje innymi	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że jakość relacji z innymi ma wpływ na szczęście człowieka. – Motywowanie do świadomego budowania właściwych relacji z innymi. 	Biblijne zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie. Kręgi relacji.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Bóg stworzył człowieka do życia we wspólnocie z innymi (Rdz 2,18), • podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie, • wymienia kręgi relacji z innymi (rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi, • wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • świadomie buduje właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje, • wyraża gotowość bezinteresownej pomocy koleżeńskiej.
36. Kto ma rację, a kto nie? Konflikty w okresie dorastania	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie źródeł, znaczenia i sposobów rozwiązywania konfliktów właściwych okresowi dorastania. – Kształtowanie umiejętności słuchania innych i pozytywnego rozwiązywania konfliktów. 	Biblijne podstawy przebaczenia (Mt 18,23-35). Konflikty w okresie dojrzewania. Umiejętność pozytywnego rozwiązywania konfliktów.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najczęstsze przyczyny konfliktów występujących w szkole i rodzinie, • omawia sposoby zapobiegania im, • podaje przykłady pozytywnego rozwiązywania konfliktów. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje przypowieść o niełitościwym dłużniku, • wyjaśnia, na czym polega umiejętność słuchania innych. 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się pokojowo rozwiązywać konflikty rodzinne i koleżeńskie, • modli się w intencji osób, które są w konflikcie.
37. Moje obowiązki, które mnie rozwijają	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie znaczenia pracowitości oraz otrzymanych od Boga uzdolnień. – Kształtowanie postawy pracowitości. Motywowanie do rozwoju własnych umiejętności. 	Przypowieść o talentach (Mt 25,14-30). Znaczenie pracowitości w rozwoju człowieka. Uzdolnienia jako zadanie dane od Boga.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady ludzi, którzy osiągnęli sukces dzięki wytężonej pracy, • wymienia swoje najważniejsze obowiązki, • uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno osób wybitnych, jak i przeciętnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje przypowieść o talentach, • uzasadnia, że praca nad rozwojem umiejętności jest realizacją zadań powierzonych mu przez Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady zajęć, które podejmuje z chęcią, • wykorzystuje swoje umiejętności dla dobra własnego i innych, • planuje pozytywne aktywności życiowe, np. sport, harcerstwo, działalność społeczna.
38. Na co wydaję zaoszczędzony czas?	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione ukazanie wartości czasu wolnego w życiu człowieka. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wykorzystanie czasu wolnego. – Motywowanie do właściwego korzystania z osiągnięć techniki. 	Czas wolny jako dar i zadanie od Boga (Mk 6,30-32). Wartość bezpośrednich relacji międzypersonalnych. Umiejętność właściwego korzystania z osiągnięć techniki.	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia wartość czasu wolnego i wymienia możliwości jego zagospodarowania, • wymienia, co pomaga, a co przeszkadza w dobrym wykorzystaniu czasu wolnego, • wymienia zalety kontaktowania się ludzi przy pomocy mediów i bez ich pośrednictwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że tylko właściwe korzystanie z osiągnięć techniki pozwala zaoszczędzić czas, • uzasadnia, dlaczego należy zachować równowagę między pracą, modlitwą, przebywaniem z innymi i odpoczynkiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • dba o dobrą organizację czasu wolnego w ciągu dnia, • właściwie korzysta z osiągnięć techniki w relacjach z innymi, • inspiruje innych do efektywnego zagospodarowania wolnych chwil.

39. Chcę pomagać innym. Wolontariat	– Ukazanie wolontariatu jako szansy czynienia dobra i możliwości służby innym. – Motywowanie do chętnego zaangażowania się w dzieła wolontariatu.	Wolontariat: dzieła i rodzaje pracy. Pomoc potrzebującym jako źródło szczęścia (Dz 20,34-35).	<ul style="list-style-type: none"> • kreśla, co to jest wolontariat, • wymienia rodzaje pracy wolontariatu, • wyjaśnia słowa Jezusa „Więcej szczęścia jest w dawaniu, aniżeli w braniu” (Dz 20,34-35). 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje sposoby włączenia się w wolontariat w swojej miejscowości lub okolicy, • charakteryzuje owoce zaangażowania się w wolontariat. 	<ul style="list-style-type: none"> • szuka grupy, z którą chce pomagać innym, • planuje z rówieśnikami wspólne działania ukierunkowane na dobro, • nawiązuje przyjacielskie relacje z wolontariuszami i potrzebującymi pomocy.
--	--	--	---	--	---

VI. Dzieje Kościoła

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
40. świadectwo wiary pierwszych chrześcijan	– Ukazanie świadectwa wiary pierwszych chrześcijan. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za wiarę pierwszych chrześcijan oraz motywowanie do odważnego dawania świadectwa wiary.	Świadectwo wiary pierwszych chrześcijan (teksty biblijne i historyczne). Postawa chrześcijan-męczenników. Prześladowania chrześcijan współcześnie.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia męczenników, o których jest mowa w Dziejach Apostolskich i w późniejszych źródłach historycznych, • charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników (I–IV w.), • opisuje rozwój chrześcijaństwa w warunkach prześladowań. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady prześladowania chrześcijan współcześnie (np. Asi Bibi), • wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan w I w., • wyjaśnia, na czym polega męczeństwo ducha (białe męczeństwo). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża zainteresowanie życiem pierwszych chrześcijan, • podejmuje refleksję nad swoją relacją do Chrystusa w kontekście męczeństwa • pierwszych chrześcijan.
41. Chrześcijaństwo a świat antyczny	– Ukazanie wyzwań, jakie stanęły przed chrześcijaństwem w zetknięciu z kulturą antyczną grecką i rzymską. – Kształtowanie otwartej (i krytycznej) postawy wobec wartości obecnych w pozachrześcijańskich kręgach kulturowych.	Zetknięcie się chrześcijaństwa z kulturą antyczną na przykładzie nauczania św. Pawła. Współczesne areopagi.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską, • charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie inkulturacji, • omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach, • podaje przykłady współczesnych areopagów. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża szacunek dla ludzi o innych poglądach, • szuka wyjaśnienia napotkanych trudności w celu pogłębienia własnej wiary, • odważnie przyznaje się do Chrystusa i Kościoła w każdym środowisku.

42. Chryścianizacja Europy	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie etapów tworzenia się europejskiej cywilizacji oraz znaczenia chrześcijaństwa w tym procesie. – Kształtowanie przekonania o potrzebie poszanowania wartości chrześcijańskich, na których zbudowana jest europejska cywilizacja. 	Chryścianizacja poszczególnych ludów i terytoriów Europy. Działalność pierwszych misjonarzy. Szacunek wobec wartości chrześcijańskich.	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie „misjonarz”, • charakteryzuje działalność ewangelizacyjną misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy, • uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw. 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa, • podaje w zarysie kolejność chryścianizacji poszczególnych ludów i terytoriów Europy, • wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje i szanuje chrześcijańskie wartości, na których opiera się cywilizacja europejska.
43. Święty Benedykt i benedyktyni	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z życiorysem i działalnością św. Benedykta. – Ukazanie najbardziej charakterystycznych cech zakonu benedyktynów. – Pobudzenie do poszukiwania wartości i życia zgodnego z tymi wartościami. 	Życie i działalność św. Benedykta. Wpływ zakonu benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, • omawia zakonne życie benedyktynów, • uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy, • omawia wpływ benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji, • podaje znaczenie sentencji „Ora et labora”, • charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka, • wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża troskę o swój rozwój duchowy przez modlitwę i pracę, • konsekwentnie walczy z bezczynnością i lenistwem, • troszczy się o pomnażanie dobra w świecie.
44. Dlaczego chrzest Polski nie był stratą, lecz zyskiem?	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiadomości na temat chrztu Polski, misji św. Wojciecha oraz zjazdu gnieźnieńskiego i ukazanie ich wpływu na rozwój państwa polskiego oraz ich znaczenia dla Kościoła w Polsce. – Kształtowanie postawy dobrego chrześcijanina i obywatela. 	Chrzest Polski. Misja św. Wojciecha. Zjazd gnieźnieński.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich, • prezentuje życie i działalność misyjną św. Wojciecha, • wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów, • uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I, • podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża zainteresowanie historią kraju w aspekcie drogi chrześcijańskiej, • prezentuje postawę patriotyzmu i szacunku dla historii ojczystej.
45. Korona i Krzyż. święty Stanisław ze Szczepanowa	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie życia i okoliczności męczeńskiej śmierci św. Stanisława. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar życia i męczeństwa św. Stanisława oraz naśladowania go w trosce o dobro. 	Życie i męczeńska śmierć św. Stanisława. Święty Stanisław patronem Polski.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje najważniejsze fakty z życia św. Stanisława, • charakteryzuje konflikt pomiędzy bp. Stanisławem a królem Bolesławem Śmiałym, • relacjonuje wpływ męczeńskiej śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje datę liturgicznego wspomnienia św. Stanisława, • uzasadnia, dlaczego św. Stanisław należy do głównych patronów Polski. 	<ul style="list-style-type: none"> • oddaje cześć patronowi Polski przez udział w liturgii w dniu jego święta, • naśladuje męstwo i bezkompromisowość św. Stanisława w walce ze złem.

46. Królewskie insygnia z drewna i skóry	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie historii chrześcijaństwa w Polsce za Jagiellonów. – Budzenie chęci naśladowania cnót królowej Jadwigi w codziennym życiu. 	Chrześcijaństwo w Polsce w czasach Jagiellonów. Rola królowej Jadwigi w krzewieniu wiary.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje fakty z życia św. Jadwigi, • wymienia jej zasługi dla chrześcijaństwa, • charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje datę jej wspomnienia liturgicznego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża troskę o rozwój swojej wiary, • wyraża postawę odpowiedzialności za szerzenie wiary.
--	---	---	---	--	--

VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
47. Opiekun dany przez Boga. Anioł Stróż	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie zadań Aniołów Stróżów. – Motywowanie do współpracy ze swoim Aniołem Stróżem. 	Zadania Aniołów Stróżów. Opieka Anioła Stróża jako przejaw Bożej opatrności.	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje rolę Anioła Stróża w życiu człowieka, • uzasadnia, że pomoc Anioła Stróża jest przejawem Bożej opatrności, • układa modlitwę do Anioła Stróża. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje teksty świętych odnoszące się do Aniołów Stróżów, • podaje datę liturgicznego wspomnienia Aniołów Stróżów. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się do swojego Anioła Stróża, • ufa Bożej opatrności.
48. Duchowy siłacz. święty Stanisław Kostka	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie źródła oraz przejawów duchowej siły św. Stanisława Kostki. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar patrona dzieci i młodzieży i motywowanie do jego naśladowania. 	Święty Stanisław Kostka patron dzieci i młodzieży. Cechy potrzebne w osiągnięciu świętości.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: święty, patron, • podaje datę, kiedy Kościół oddaje cześć św. Stanisławowi, • potrafi ocenić, co nam pomaga, a co przeszkadza w osiągnięciu świętości, • uzasadnia, dlaczego św. Stanisław Kostka został wybrany na patrona dzieci i młodzieży. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki świadczące o jego duchowej sile, • wykazuje związek fragmentu Mdr 4,7.9-10.13-15 z życiem św. Stanisława. 	<ul style="list-style-type: none"> • naśladowuje św. Stanisława Kostkę w dążeniu do świętości, • podejmuje pracę nad sobą.
49. Apostołka Bożego Miłosierdzia. Święta Faustyna	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat miłosierdzia Jezusa oraz życia i posłannictwa św. Faustyny Kowalskiej. – Kształtowanie postawy ufności powierzenia się Jezusowi Miłosiernemu. – Zachęcenie do szerzenia czci Bożego miłosierdzia. 	Boże miłosierdzie. Życie i posłannictwo św. Faustyny Kowalskiej. Formy szerzenia czci Bożego miłosierdzia.	<ul style="list-style-type: none"> • określa, w czym się przejawia Boże miłosierdzie, • charakteryzuje rolę św. Faustyny w szerzeniu czci Bożego miłosierdzia, • wymienia sposoby czci Bożego miłosierdzia, • podaje przykłady sytuacji, w których potrzebujemy miłosierdzia ze strony Boga i ludzi, • układa własną modlitwę do Jezusa Miłosiernego. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje teksty biblijne mówiące o miłosierdziu Jezusa, • wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Faustyny, • wskazuje różnice między objawieniem Bożym a objawieniami prywatnymi. 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się w szerzenie czci Bożego miłosierdzia w swoim środowisku, • z ufnością kieruje do Jezusa swoją modlitwą, • okazuje bliźnim współczucie, przebaczenie i pomoc.

50. Życie oddane za Boga i Ojczyznę	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że miłość do Ojczyzny wiąże się z miłością do Chrystusa. – Kształtowanie postawy miłości do Ojczyzny i zaangażowania się dla jej dobra. 	Służba Bogu jest służbą Ojczyźnie. Słuszność walki o dobro Ojczyzny.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „ojczyzna”, • wymienia polskie symbole narodowe, • wymienia wartości płynące z przynależności do państwa polskiego, • podaje przykłady bohaterów, którzy oddali życie za Ojczyznę, • uzasadnia słuszność walki o dobro Ojczyzny. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że służba Bogu jest służbą Ojczyźnie, • wyjaśnia znaczenie misji pokojowych, • uzasadnia, że każdy jest odpowiedzialny za pokój na świecie. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje wdzięczność tym, którzy oddali życie za Ojczyznę, • okazuje szacunek wobec symboli narodowych, • modli się o pokój na świecie.
51. „Jestem, pamiętam, czuwam”. Apel Jasnogórski	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z wartością duchową i patriotyczną „Apelu jasnogórskiego”. – Kształtowanie potrzeby wspólnej modlitwy za przyczyną Pani Jasnogórskiej. 	Duchowa i patriotyczna wartość „Apelu jasnogórskiego”. Jasna Góra – duchową stolicą Polski.	<ul style="list-style-type: none"> • omawia historię cudownego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej, • podaje treść i godzinę wspólnego odmawiania „Apelu jasnogórskiego”, • wyjaśnia znaczenie jasnogórskiego sanktuarium dla Polaków, • mówi (śpiewa) z pamięci „Apel jasnogórski”. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość modlitewnej jedności w godzinie „Apelu jasnogórskiego”, • potrafi odnaleźć na odbiorniku radiowym stację transmitującą „Apel jasnogórski”. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się „Apelem jasnogórskim”, • zachęca bliskich do wspólnego odmawiania „Apelu jasnogórskiego”.

VIII. Wydarzenia zbawcze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
52. Zwykła modlitwa o niezwykłej mocy. Różaniec	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione zapoznanie z modlitwą różańcową oraz orędziem Matki Bożej z Fatimy. – Zachęcenie do powierzania swojego życia Bogu za pośrednictwem Maryi. 	Historia różańca. Orędzie Matki Bożej z Fatimy. Modlitwa różańcowa powierzaniem siebie Bogu za pośrednictwem Maryi.	<ul style="list-style-type: none"> • omawia historię różańca, • omawia przesłanie orędzia Matki Bożej z Fatimy, • mówi z pamięci części i tajemnice różańca, • podaje prawdę, że odmawiając różaniec, zwracamy się do Boga za pośrednictwem Maryi. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje datę wspomnienia Matki Bożej Różańcowej, • charakteryzuje działalność kółek różańcowych, • uzasadnia, że w tajemnicach różańca rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Jego Matki. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje swoje życie na wzór Jezusa i Maryi, • łączy modlitwę różańcową z codziennym życiem, • przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu i Maryi.

53. By krucha pamięć nie zniszczyła wspomnień. Groby bliskich	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie chrześcijańskiego uzasadnienia modlitwy przy grobach naszych zmarłych. – Kształtowanie postawy troski o groby i motywowanie do modlitwy za zmarłych. 	<p>Nadzieja zmartwychwstania w Chrystusie. Grzebanie zmarłych jako uczynek miłosierdzia. Formy modlitwy za zmarłych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że grzebanie umarłych jest uczynkiem miłosierdzia i chrześcijańskim obowiązkiem, • uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych i troskę o ich groby, • wskazuje, że modlitwa za zmarłych jest pomocą duszom oczekującym w czyśćcu, • wyjaśnia, dlaczego na grobach stawia się krzyże. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia przesłanie prefacji o zmarłych, • uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest przejawem wiary w życie wieczne oraz wyrazem nadziei, która się spełni przy spotkaniu w niebie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w zmartwychwstanie umarłych, • modli się za bliskich zmarłych i troszczy się o groby.
54. Wokół historii zbawienia. Rok liturgiczny	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie cyklu roku liturgicznego jako aktualizacji zbawczych wydarzeń (Bożego planu zbawienia człowieka). – Kształtowanie postawy świadomego i aktywnego przeżywania poszczególnych okresów i świąt w liturgii Kościoła. 	<p>Rok liturgiczny jako aktualizacja wydarzeń zbawczych. Świadome przeżywanie poszczególnych okresów i świąt w roku liturgicznym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje definicję roku liturgicznego, • wymienia okresy w roku liturgicznym i obowiązujące święta kościelne, • wyjaśnia, dlaczego w każdym roku liturgicznym powtarzamy uobecnianie • w liturgii wydarzeń zbawczych, • przyporządkowuje nabożeństwa do okresów roku liturgicznego. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, że rok liturgiczny przebiega według cyklu A, B, C, • opowiada, jak Kościół oddaje cześć świętym wspomnianym w roku liturgicznym, • wyjaśnia, że Bóg przez konkretne wydarzenia w dziejach świata i konkretnych ludzi prowadzi nas do zbawienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża gotowość czynnego udziału w roratach, • dostrzega Boży plan zbawienia w wydarzeniach własnego życia.
55. Żłóbek, kolęda, opłatek – czy tylko tradycja?	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat chrześcijańskich tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia. – Motywowanie do poszukiwania i zachowania chrześcijańskiego wymiaru bożonarodzeniowych tradycji. 	<p>Wcielenie Syna Bożego. Chrześcijańska symbolika tradycji świąt Bożego Narodzenia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada biblijną historię o narodzeniu Jezusa, • wymienia chrześcijańskie tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia, • uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia, • Narodzenia, • wyjaśnia tradycyjną symbolikę świąt Bożego Narodzenia. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia prawdę wiary o wcieleniu Bożego Syna, • uzasadnia, że tradycja pomaga we właściwym przeżywaniu prawd wiary, • śpiewa kolędy. 	<ul style="list-style-type: none"> • włącza się w przygotowanie wieczerzy wigilijnej w domu rodzinnym oraz spotkanie opłatkowe w klasie, • wyraża gotowość pojednania się z bliskimi.
56. Niezwykły przewodnik. Gwiazda betlejemka	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przesłania perykopy o mędrcach ze Wschodu. – Kształtowanie postawy otwartości w odczytywaniu Bożych wskazówek na własnej drodze życia oraz wytrwałości w podążaniu za nimi. 	<p>Perykopa o mędrcach ze Wschodu (Mt 2,1-12). Uroczystość Objawienia Pańskiego oraz tradycje z nią związane.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada biblijną historię o mędrcach ze Wschodu, • wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez mędrców, • podaje datę uroczystości Objawienia Pańskiego, • wymienia tradycje związane uroczystością Objawienia Pańskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Bóg daje znaki na naszej drodze do poznania i spotkania Chrystusa, • wyjaśnia, dlaczego przyjście Jezusa na ziemię ma znaczenie dla całej ludzkości, • omawia działalność Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, • podaje tytuły kolęd związanych z mędrcami ze Wschodu. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się w intencji właściwego odczytywania znaków w swoim życiu, • wyraża gotowość prowadzenia innych do Chrystusa.

57. Pustynia miejscem próby	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z misją Jezusa-Mesjasza oraz sposobami walki z pokusami szatana. – Kształtowanie postawy zaufania do Jezusa. – Motywowanie do podejmowania postanowień wielkopostnych. 	Perykopa o kuszeniu Jezusa (Łk 4,1-13). Sposoby duchowej walki z pokusami. Postanowienia wielkopostne.	<ul style="list-style-type: none"> • omawia treść perykopy o kuszeniu Jezusa, • wyjaśnia zadania Jezusa-Mesjasza, • podaje przykłady współczesnego konsumpcjonizmu, • uzasadnia konieczność duchowej bliskości z Jezusem dla skutecznej walki z pokusami. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę Jezusa wobec kusiciela, • wyjaśnia duchowe znaczenie pustyni, • układa modlitwę związaną z odpieraniem pokus. 	<ul style="list-style-type: none"> • z ufnością prosi Jezusa o pomoc w walce ze złem, • podejmuje postanowienie na czas Wielkiego Postu.
58. Światło Chrystusa. Liturgia Wigilii Paschalnej	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat symboliki związanej z liturgią Wigilii Paschalnej. – Umocnienie wiary w zmartwychwstanie Chrystusa celebrowane w liturgii. 	Perykopa o zmartwychwstaniu Jezusa (J 20,1-8). Liturgia Wigilii Paschalnej.	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (J 20,1-8), • wymienia symbole paschalne i wyjaśnia ich znaczenie, • wyjaśnia, dlaczego światło jest symbolem Chrystusa Zmartwychwstałego. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje znaczenie słowa „rezurekcja”, • omawia liturgię Wigilii Paschalnej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa, • wyraża gotowość uczestnictwa w liturgii Wigilii Paschalnej.
59. Spotkanie z Jezusem Chrystusem, który umarł i zmartwychwstał	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wydarzeń paschalnych jako podstawy wiary chrześcijan i szczytu roku liturgicznego. – Motywowanie do umacniania wiary w zmartwychwstanie Chrystusa. 	Perykopa o uczniach w Emaus (Łk 24,13-24). Teksty biblijne i pozabiblijne o męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa.	<ul style="list-style-type: none"> • omawia teksty biblijne i pozabiblijne o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, • podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu, • uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego, • charakteryzuje znaczenie spotkań ze Zmartwychwstałym dla umocnienia wiary Jego uczniów. 	<ul style="list-style-type: none"> • broni chrześcijaństwa, używając argumentów za zmartwychwstaniem Jezusa, • stara się przeżywać liturgię jako osobiste spotkanie z Chrystusem • Zmartwychwstałym.
60. Znaki mocy z wysoka. Zesłanie Ducha Świętego	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat działania Ducha Świętego i znaczenia Jego biblijnych symboli. – Kształtowanie postawy otwartości i współdziałania z Duchem Świętym. 	Teksty biblijne o zstąpieniu Ducha Świętego (Mk 1,9-11; Dz 2,1-4). Symbole Ducha Świętego. Rozwijanie darów Ducha Świętego.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że podczas chrztu Jezusa zstąpił na Niego Duch Święty pod postacią gołębiczy, • podaje prawdę, że Duch Święty zstąpił na apostołów w Wieczerniku w dniu Pięćdziesiątnicy, • podaje prawdę, że w sakramencie bierzmowania Duch Święty umacnia chrześcijan do bycia świadkami Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia znaki towarzyszące zesłaniu Ducha Świętego na apostołów, • wyjaśnia znaczenie znaków towarzyszących zesłaniu Ducha Świętego, • interpretuje wymowę symboli Ducha Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża gotowość współpracy z Duchem Świętym w rozwoju swojej wiary.